

JAN BAPTIST BLOMMAERT EN ZIJN MYSTIEK TESTAMENT (Vervolg en slot)

De wijnkelders.

De wijnkelder op zijn buitengoed en zijn twee wijnkelders in zijn huis in Gent waren rijk gevuld. Tot W.O.I. was dit heel normaal bij welstellende burgers. Er werden dikwijls zeer uitgebreide diners voor veel gasten ten huize gegeven wat ook het grote assortiment wijnglazen, serviesgoed en tafelbestek verklaard die in de inventaris worden vermeld. Alle meubilaire voorwerpen (meubels, kleding, linnen, bibliotheek, porselein, schilderijen, goud-en zilverwerk, wijnen) worden samen geschat op 32.991 frank waarbij de inhoud van de wijnkelders wordt geprezen op 10.744,30 frank of ruim 1/3 de van het totale schattingsbedrag.

In Gentbrugge werden er 1465 flessen wijn geteld en 45 liter uitzetbier in kruiken.

In Gent lagen er nog 4691 flessen wijn in de twee kelders en 200 liter uitzetbier in kruiken . Elke streek was vroeger gespecialiseerd in het brouwen van een bepaalde biersoort en 'uitzet' was een Gentse biersoort die behoorde tot de meest gereputeerde Belgische bieren. Er lagen vooral rode Bordeaux-wijnen en witte

Afb.7

Reclamekaart op geporseleind karton voor wijn van het merk Léoville. Ca.1845. Verzameling Rosa De Vriendt – Mores.

Afhandeling van de erfenis: liquidatie, verdeling, legaten e.d.m.

Nadat Jan Baptist Blommaert zijn mystiek testament opstelde verliepen nog zeven jaar voor hij, enkele dagen voor zijn dood, een bijvoegsel bij zijn testament dicteerde aan Norbert Eggermont. Tijdens die zeven jaar waren de intenties van Jan Baptist toch wel wat gewijzigd. De opvallendste verandering was wel dat, waar hij oorspronkelijk Victor Hulin samen met diens broer Charles als algemene erfgenamen en dit ieder voor de helft van zijn erfenis aanduidde, hij dit in zijn bijvoegsel veranderde in het nadeel van Victor. Het is nu Charles die als algemene erfgenaam wordt aangeduid en Victor krijgt nog 'slechts' een lijfrente van 2000 frank per jaar die Jan Baptist oorspronkelijk aan diens ongehuwde zuster Jeannette had toegewezen. Jan Baptist schrapte waarschijnlijk haar lijfrente doordat ze, nadat haar broer Charles in 1843 als weduwnaar met twee kleine kinderen achterbleef, zij tot aan haar dood in 1876 bij Charles inwoonde en aldus de huishouding en de opvoeding van de twee dochtertjes waarnam-zij het met de hulp van heel wat huispersoneel ! In 1854 was Charles nog altijd niet hertrouwd en Jan Baptist veronderstelde waarschijnlijk dat de situatie zo zou blijven en Jeanette als '*maitresse de maison*' van Charles in niets te kort zou komen. Ook de beide gehuwde zussen Sophie en Melanie werden niet bedacht met een legaat of lijfrente. De twee ongehuwde zussen Marie en Rosalie behielden in ieder geval wel hun lijfrente van 2000 fr. per jaar die hij hen legateerde in zijn mystiek testament.

Een pechvogel is notaris Isidoor Claeys die in het mystiek testament nog een legaat van 3000 frank kreeg toegewezen tot '*dank van gedane diensten*' maar dit mooie bedrag aan zijn neus ziet voorbijgaan . In het bijvoegsel wordt dit legaat geschrapt door Jan Baptist als '*veranderd zijnde van wille*'. Beiden kenden elkaar vrij goed want Isidoor Claeys zetelde eveneens in de gemeenteraad van Gentbrugge en het was hij die samen met een politieman de overlijdens-aangifte deed van Marie Joanna Dufour, de moeder van Jan Baptist.

Ook bij de legaten voor het dienstpersoneel worden er wijzigingen doorgevoerd. In een document gevonden tijdens de inventarisatie en gedateerd 12 juni 1851, vernietigd hij het legaat van 1000 frank ten voordele van zijn knecht Jan Baptist Coppens ex Lochristi die hij: '*den 15den laetst uit mijnen dienst heb weggejaegd om zijne groote ondankbaarheid en schelmstukken*'.

Dienstmeid Constance Van Durme was bij de geluksvogels: bovenop haar legaat van 1000 frank doteert hij haar in 1851 een lijfrente van 600 frank, in 1854 aangevuld met nog een bijkomende lijfrente van 300 frank.

Ouder dienstpersoneel met gezondheidsproblemen werd niet aan zijn lot overgelaten. Jan Baptist betaalde onderhoudsgeld voor zijn dienstknecht Amand De Rijcke die in het gesticht van de Broeders van Liefde aan de Stropkaai verbleef. Dit onderhoudsgeld werd tot aan het overlijden van de man in 1860 door Charles Hulin verder uitbetaald. In 1841 werd de guinguette 'Het Strop' te koop aange-

boden en het was dr. Guislain die er bij kanunnik De Decker op aandrang om dit aan te kopen en om te vormen tot een rusthuis voor mannelijke zwakzinnigen .

Een ander legaat, een som van 10.000 frank gaat naar zijn 'cosyn' pastoor Livinus De Mil van De Klinge. Deze was eveneens een achterneef- hoeft het gezegd ?- langs moederskant, de moeder van Maria Joanna Dufour heette Petronella De Mil. Tenslotte kreeg notaris Norbert Eggermont nog zijn antieke zilveren koffiekkan met voetjes.

Jan Baptist Blommaert had wel een belangrijke factor over het hoofd gezien toen hij enkele dagen voor zijn dood een bijvoegsel aan zijn testament toevoegde. Zijn achterneef Charles Hulin was zijn behandelende geneesheer tijdens de ziekteperiode waarin hij overleed . Volgens het burgerlijk wetboek kon (en kan) een behandelende geneesheer niet testamentair begunstigd worden door een patiënt die overlijdt tijdens de periode dat hij in behandeling is door die geneesheer. Uitzondering wordt gemaakt als de patiënt geen erfgenamen heeft in rechte lijn en er een verwantschap bestaat tussen geneesheer en patiënt tot in de vierde graad. Charles Hulin was wel verwant met Jan Baptist Blommaert in de vierde graad doch vader Blommaert leefde nog en was rechtstreeks erfgenaam.

Louis Jean Blommaert had dus sterke troeven om niet akkoord te gaan met de beschikkingen uit het bijvoegsel. Tijdens de inventarisatie van de papieren van het sterfhuis was hij zelf komen opdagen en maakte hij notaris Isidore Claeys er op attent dat de recepten het handschrift van Charles Hulin vertoonden. Het mystiek testament waarbij Charles Hulin evenals zijn broer elk voor de helft in de erfenis zouden delen kwam niet in het gedrang daar dit dateerde van zeven jaar voor het overlijden van Jan Baptist Blommaert en er geen medische voorschriften van die periode werden teruggevonden . Dit was dus de reden waarom de gevonden medische voorschriften zo nauwgezet werden gekopieërd en tevens exact werd vastgelegd waar men ze vond zoals : *'dees recept bevondt zich in eenen almanach van het jaer achttienhonderd negen en veertig uitgegeven bij den heer Vandermeersch in Gent. Hetzelve lag in het blad aenwyzende de dagen der maend October.*

Andere ontgoochelde familieleden, (vijf leden van de familie De Mil) weigerden eveneens om de inhoud van het bijvoegsel te aanvaarden. Als erfgenamen van moederlijke zijde eisten ze de helft van de 5/8sten van de erfenis op en de zaak werd voor de rechtbank van eerste aanleg aanhangig gemaakt. Als lid van de loge Le Septentrion had Louis J. Blommaert advocaat H. Metdepenninghen ingeschakeld de grootmeester van die loge, terwijl Charles Hulin op zijn beurt de gerenomeerde advocaat F.F. d'Elhougne onder de arm had genomen. Er was al een eerste zitting gehouden en een lijst met te dagvaarden getuigen was door de partijen vastgelegd toen enkele dagen later de partijen toch nog tot een

minnelijke schikking besloten over te gaan.

Iedereen zag waarschijnlijk in dat de gerechts –en advocatenkosten hoog zouden oplopen want in de eindafrekening die Norbert Eggermont van de erfenis maakte wordt voor beiden een bedrag van niet minder dan 6000 fr. advocatenkosten aangerekend die nog moeten betaald worden!

Louis J. Blommaert erkende Ch. Hulin wijselijk als universele erfgenaam van de erfenis van zijn zoon met uitzondering van 1/4 van de erfenis die hem als vader en reservataire erfgenaam (die recht heeft op een voorbehouden deel van de erfenis) wettig gezien toekwam. Louis Jean mocht enkele goederen uit het mobiliair overnemen die hij volgens zijn zeggen aan zijn zoon had uitgeleend en waarvan hij waarschijnlijk een sluitend bewijs kon naar voren brengen zoals: een gouden uurwerkje van Marie Joanna Dufour geprezen op 60 fr., een tafelservies in roze porselein geprezen op 300 fr, een 'Victoire' rijtuig en de *arnassure* geprezen op 860 fr. nog een klein uurwerkje van zijn vrouw geprezen op 25 fr. en een marmeren pendule met vergulde ornamenten geprezen op 125 fr. Daarnaast eiste hij - vergeefs - ook de juwelen van wijlen zijn vrouw terug die in het huis in de Lange Violettestraat waren gevonden en die Jan Baptist volgens hem zonder zijn weten had meegenomen. Samen met de inboedel van het buitengoed, de wijn uit de wijnkelder aldaar, het paard (700fr!) en de '*char à bancs*' kocht hij dit alles voor een totaal bedrag van 8011 fr. terug aan. Louis Jean mocht tevens alle onroerende goederen te Gentbrugge en Ledeberg aankopen voor de schattingsprijs.

Al de andere onroerende en roerende goederen zijn voor Charles Hulin die als tegenprestatie op zich neemt om al de legaten, giften en lijfrenten volledig voor zijn rekening te nemen.

De familie De Mil krijgt gezamenlijk 50.000 fr. die eveneens door Charles Hulin zal worden voldaan. De totale schattingsprijs van de erfenis werd geraamd op 851.336,59 frank. De kavel van Louis Jean is echter 318.011 frank waard zodat hij aan Hulin 105.176,85 1/4 frank moet opleggen en dit binnen een tijdspanne van drie maanden.

Het totaal van de lijfrenten en legaten die Charles Hulin op zich moest nemen was niet mis.

Eerst en vooral moest hij dus 50.000fr aan de vijf leden van de familie De Mil uitbetalen. Pastoor Livinus De Mil die door Jan Baptist in het mystiek testament al met een legaat van 10.000 fr. werd bedacht krijgt ook nog eens zijn deel van die 50.000 fr. extra er bovenop. Louis Jean Blommaert had tevens om een onduidelijke reden nog recht op een lijfrente van 4000 fr. waarvan 3000 fr. ten laste valt van Charles Hulin.

De dienstbodes Judocus De Keyser en zijn vrouw Constance Van Durme krijgen elk een legaat van 1000 frank terwijl Constance tevens nog recht heeft op een jaarlijkse lijfrente van 300 en een lijfrente van 600 fr.

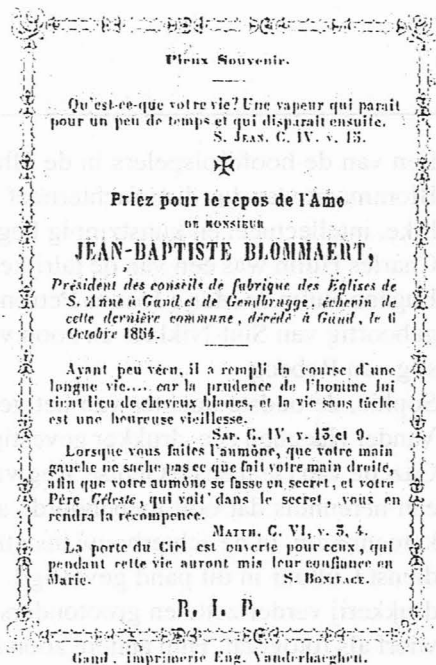
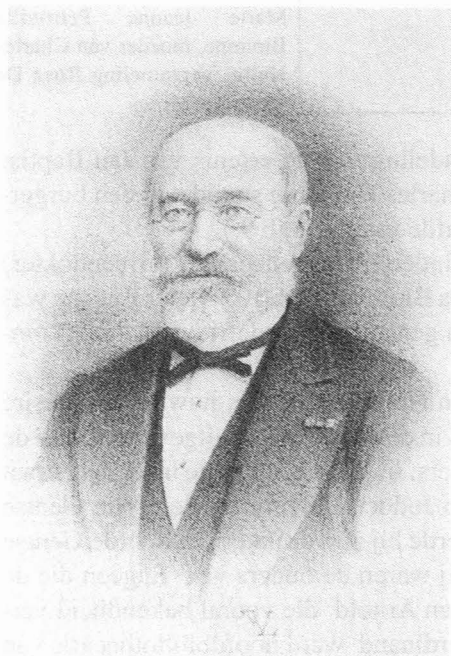
Victor, Marie en Rosalie Hulin krijgen een jaarlijkse lijfrente van 2000 fr, terwijl er tevens nog de jaarlijkse lijfrenten lopen ten bate van de natuurlijke kinderen van Joannes Dufour t.t.z. 720 fr. gezamenlijk voor de kinderen De Schep- per en 500 fr. voor Virginie Pladuyt.

Voor de knecht Amand de Rijcke die in het Strop verblijft moet er jaarlijks een kostgeld betaald worden van ca. 545 fr.

De twee gewezen dienstbodes van Amand Dufour zijn eveneens nog in leven en innen op hun beurt elk nog een jaarlijkse lijfrente van 300 fr.

Verder had Jan Baptist ook nog aan het armbestuur van Gentbrugge een legaat van 6000 frank gedaan. Als tegenprestatie moest het armbestuur van Gentbrugge wel jaarlijks zielmissen in de kerk van St.-Anna laten opdragen voor hem, zijn moeder, zijn oom Amandus en hun familie. Dit legaat stak heel ingewikkeld in elkaar en voor de afhandeling ervan is heel wat briefwisseling nodig geweest. Jan Baptist had tevens nog een stevig extra aantal zielmissen voor hem en de familie Dufour voorzien die eveneens ten laste van Charles Hulin kwamen: drie jaar lang moest er dagelijks in de St.-Annakerk een mis van drie frank voor de zielrust van hem, zijn moeder en oom Amand en de familie Dufour worden opgedragen.

Charles Hulin en zijn familie.

Afb. 9. Afbeelding van Charles Hulin op zijn bidprentje. Volgens een persoonsbeschrijving uit 1869 was hij 1,63 m groot en had hij toen kastanjebruin haar en blauwe ogen. Verzameling Rosa De Vriendt – Mores

Afb. 10
Marie Jeanne Petronilla
Blomme, moeder van Charles
Hulin. Verzameling Rosa De
Vriendt - Mores

Een van de hoofdrolspelers in de afhandeling van de erfenis van Jan Baptist Blommaert was dus diens achterneef Charles Hulin die stamde uit een burgerlijke, intellectueel en kunstzinnig begaafde familie. (afb 9.)

Charles Hulin was een van de talrijke kinderen van geneesheer (armendokter) Eugène Hulin en Marie Joanna Petronilla Blomme. (afb 10.) Vader Eugène was geboortig van Sint-Niklaas en zoon van geneesheer Godefridus Hulin afkomstig van Rebecq.

Sophie, de oudste dochter van het gezin Hulin - Blomme, huwde met Désiré Vander Haeghen een drukker gevestigd in de Onderstraat, uitgever o.a. van de Gazette van Gent en de Gentse Wegwijzers. In 1841 kocht deze in de Veldstraat een herenhuis dat ooit toebehoorde aan Judocus Clemmen, de eerste Gentse katoenbaron. In de achterbouw installeerde hij zijn drukkerij. Nu is de Gentse dienst Cultuur in dit pand gevestigd. Zij waren de ouders van Eugene die de drukkerij verder zette en grootouders van Arnold die vooral bekendheid verwierf als fotograaf. Hun andere zoon Ferdinand werd hoofdbibliothecaris van de universiteitsbibliotheek, terwijl diens zoon Victor stadsarchivaris en hoogleraar aan de universiteit werd.

Afb. 11

Victor Everard Hulin, broer van Charles Hulin. Pastoor van de Sint-Annaparochie vanaf 1849. Verzameling Rosa De Vriendt - Mores.

PRIEZ POUR LE REPOS DE L'AME
du Très-Révérend Monsieur
VICTOR EVERARD
HULIN,

Né à Gand, 13 Septembre 1808.
Vicaire à Landegem, 1er Mai 1833.
Vicaire à N.D.S. Pierre (Gand) 16 Décembre . 1841.
Aumônier militaire " 29 Septembre . 1845.
Curé de St Anne " 17 Avril 1849.
Chanoine honoraire de la Cathédrale, 10 Avril 1878.
Décédé à Gand, 23 Mai 1879.

Il vous ce vœu au Dieu de Jacob: je n'entrerai point dans l'intérieur de ma maison, je ne monterai point sur le lit de mon repos, je n'accorderai point le sommeil à mes yeux, et à mes paupières l'assoupiissement, et le repos à mes tempes, jusqu'à ce que je trouve un lieu pour le Seigneur, un tabernacle pour le Dieu de Jacob. (Ps. CXXXI)

Laissez ces petits enfants venir à moi, et ne les en empêchez point; car à de tels est le royaume de Dieu. S. Marc X.

Jésus, Marie, Joseph, je vous donne mon cœur, mon esprit et ma vie. 100 jours d'indulge.

R . I . P .

Gand Est. de Florence Van Loos.

Zoon Victor Everard werd geestelijke en was vanaf 1849 pastoor van de St.-Annaparochie en Charles werd evenals zijn vader geneesheer. (afb. 11) Melanie huwde met Pierre Dobbelaere, een fabrikant van zeildoek op de Oude Vest. Jeannette en Marie bleven ongehuwd evenals Rosalie die begijntje werd in het klein begijnhof in de Lange Violettestraat. Enkele kinderen stierven op jonge leeftijd o.a Felix (student geneeskunde) die op 21-jarige leeftijd verdrong in de Leie en Mathilde die op 10-jarige leeftijd stierf aan een darmontsteking.

Charles werd student aan de faculteit geneeskunde aan de Gentse Universiteit waar hij met onderscheiding in 1836 promoveerde tot dokter in de vroedkunde en in 1837 tot dokter in de chirurgie of heekunde de enige twee toen bestaande richtingen. Zijn vader die armendokter was (verbonden aan het bureel van Weldadigheid) kreeg toestemming om zich door zijn zoon in zijn taak te laten helpen. Later zou Charles hierover schamper opmerken: '*Je fis naturellement toute la besogne*'. In 1841 nam hij die functie van armendokter over tot hij in 1853 een benoeming kreeg tot dokter der kleine godshuizen (hospices). Hij kreeg diverse medailles voor zijn verdiensten tijdens de grote cholera- en tyfus-epidemies die tijdens de jaren 1846 '47, '48, '49 grote ravages aanrichtten voornamelijk onder de arbeidersbevolking. In 1865 kreeg hij de geneeskundige lei-

ding van het oude-vrouwengesticht en het jongensweeshuis.

Ondertussen was hij op 25 juni 1838 gehuwd met zijn volle nicht Coleta Eugenie Schacht, dochter van Ferdinand, notaris en burgemeester te Lotenhulle en Joanna Theresia Justine Blomme. Ter gelegenheid van hun huwelijk drukte schoonbroer Désiré Vanderhaeghen een feestvers voor het bruidpaar waarin o.a. wordt beschreven hoe Coleta Eugenie zwaar ziek werd: ‘... ,

Reyne Min die 't hert veredeld,
Die met vlyt aen't ziekbed waekt,
Heeft daer 't jawoord afgebedeld
En hun beyder heyl volmaekt.
Eugenie door zorg genezen,
Heeft aen **Charles** dan bewezen,
Welk een indruk op 't gemoed,
Ongeveynsde Liefde doet!

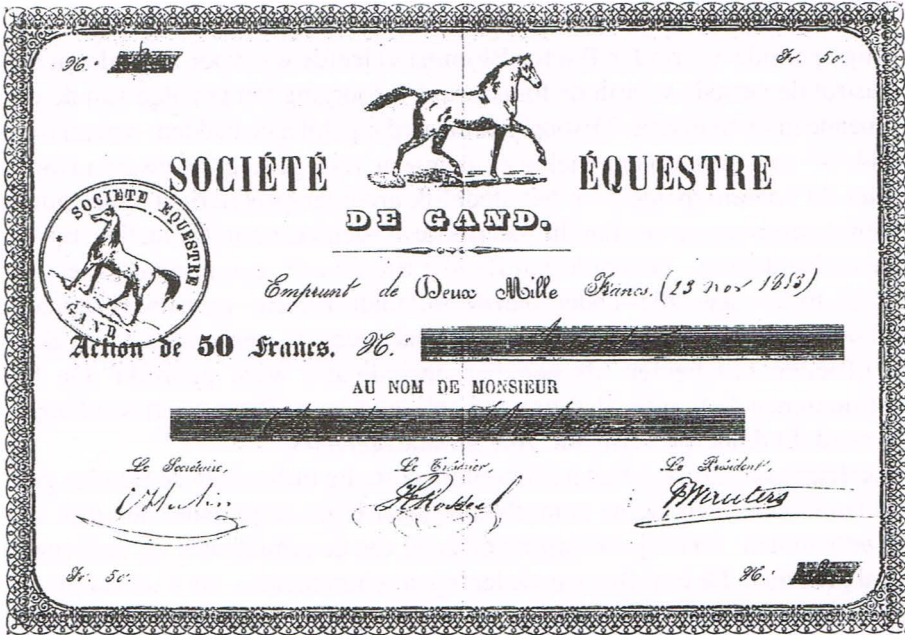
Na zijn huwelijk woonde Charles in de Volderstraat waar twee kinderen, Leonia Marie (°1840) en Mathildis Marie (°1842), het gezin kwamen verrijken. Het huwelijksleven van Charles Hulin was echter van korte duur. Coleta Eugenie bezat geen sterke gezondheid, ze overleed na een lange ziekte op 12 maart 1843 en Charles is nooit hertrouwd. Hij verhuisde naar de Keizer Karelstraat waar hij vanaf 12 juli 1856 in dezelfde straat, samen met zijn twee dochters, zijn zuster Jeanette en het dienstpersoneel, zijn intrek nam in een nieuw opgetrokken herenhuis.

Zijn oudste dochter Leonie huwde op 22-2-1862 met de bijna 20 jaar oudere Jules Hulin een kozijn van haar vader die liberaal gemeenteraadslid was. Hij zou zijn naam uitbreiden tot Hulin de Loo naar het familiegoed te Lotenhulle geërfd van de familie Schacht. Het koppel kreeg drie kinderen: Georges (professor, specialist van de Vlaamse schilderkunst, burgemeester van Lotenhulle en notoir franskiljon), Anna en Maurice. Alle drie overleden ze als vrijgezel. De jongste dochter Mathilde huwde met Henri Morel de Boucle Saint Denis waarvan nu nog afstammelingen in leven zijn.

Charles Hulin overleed op 7 januari 1898 op 85-jarige leeftijd. De overlijdensaangifte gebeurde door zijn kleinzoon professor Georges Hulin en industrieel Eugène Morel de Boucle Saint Denis. In de krant *La Flandre Libérale* verscheen een *nécrologie*: *'C'était une personnalité gantoise, un ancien, énergique et vif jusque dans sa vieillesse, un homme de coeur et un ardent libéral.'*

Deze *nécrologie* vermeld verder nog als interessant detail dat Charles Hulin een uitstekende ruiter was, lid van de Gentse ruitersclub en bezitter van een uitgebreide bibliotheek met werken over ruitersport. (afb.12)

Om de verwantschap tussen Jan Baptist Blommaert en zijn 'neef' Charles Hulin duidelijk te maken geven we hier een afstammings tabel teruggaand naar de

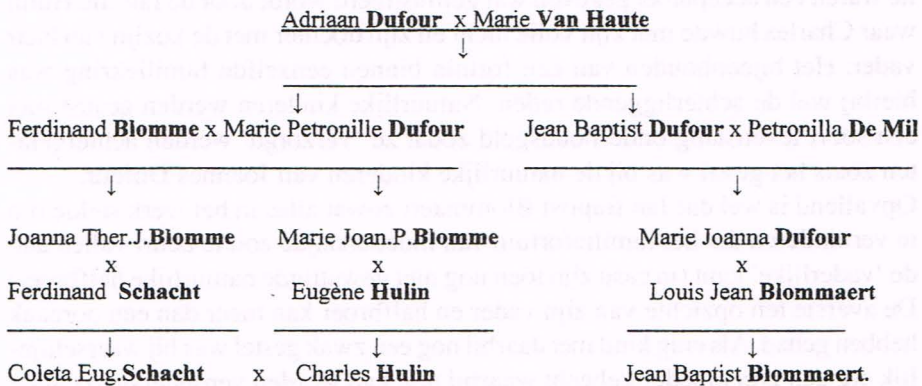

Afb. 12.

Aandeel van 50 fr. van de 'Société équestre de Gand'. Uitgifte 23 -11-1853 op naam van Charles Hulin (tevens secretaris van de vereniging). Verzameling Rosa De Vriendt- Mores.

gemeenschappelijke overgrootouders. Charles Hulin was maar een achterneef, zijn grootmoeder langs moederszijde (een Dufour) was een zus van de grootvader (een Dufour) langs moederszijde van Jan Baptist Blommaert. Charles Hulin was met zijn volle nicht Coleta Eugenie Schacht gehuwd die eveneens met Jan Baptist verwant was via dezelfde overgrootouders.

Afstammings –en verwantschapstabel.

Algemeen besluit.

De tijdsperiode waarin Jan Baptist Blommaert leefde was voor Vlaanderen een catastrofale periode waarin de thuisarbeid telooring ten gevolge van de opkomende industrialisatie. Misogsten en aardappelplagen hadden –vooral rond 1844-’45- hongersnood en ziekte-epidemieën voor gevolg die zware ravages onder de boerenarbeiders en het stedelijk arbeidersproletariaat aanrichtten. Hoewel gesproten uit een familie van rijk geworden kleine ambachtelijke nijveraars en handelaars, behoorde Jan Baptist Blommaert een tweetal generaties verder, tot een stand die –anders dan de grootindustriëlen – geen enkel kapitaalrisico nam. Vol trots noemden ze zich grondeigenaars, een woord dat in aktes en officiële bescheiden als een beroepsindicatie werd gebruikt. Op het grafmonumen de familie Dufour waar ook Jan Baptist Blommaert werd bijgezet werd dit duidelijk vermeld: ‘*Alle grondeygenaers*’.

Grondeigenaars konden hun patrimonium gestadig uitbreiden: ze leenden geld aan landbouwers en kleine ambachtelui maar bijna altijd onder de vorm van ‘bezette renten’ waarbij een onroerend goed van de schuldenaar als onderpand werd genomen. De intresten van de leningen schommelden van 4 tot maximum 5%. In deze miserietijden van misogsten en ziektes gebeurde het dan dat een lening niet ingelost geraakte met verlies van het onroerend goed van de schuldenaar tot gevolg. Deze grondeigenaars zoals de familie Dufour en Jan Baptist Blommaert leefden aan de vooravond van grote maatschappelijke veranderingen in feite nog als middeleeuwse ‘seigneurs’. Hun maatschappelijke betrokkenheid beperkte zich tot liefdadigheid o.a. onder de vorm van broodbedelingen bij begrafenissen, aalmoezen of giften aan het armbestuur. Trouw huispersoneel kreeg in de regel na het overlijden van hun broodheer een legaat, voor ouderen meestal in de vorm van een lijfrente wat als een vorm van pensioen kan worden geïnterpreteerd en ook voor ziek dienstpersoneel werd gezorgd door de betaling van het onderhoudsgeld bij opneming in een gesticht. Huwelijken gebeurden binnen dezelfde sociale kring en huwelijken binnen de eigen familie waren een acceptabel gegeven wat geïllustreerd wordt door de familie Hulin waar Charles huwde met zijn volle nicht en zijn dochter met de kozijn van haar vader. Het bijhouden van een fortuin binnen eenzelfde familiekring was hierbij wel de achterliggende reden. Natuurlijke kinderen werden gesust met een soort levenslang onderhoudsgeld zodat ze ‘verzorgd’ werden achtergelaten zoals het geval was bij de natuurlijke kinderen van Joannes Dufour.

Opvallend is wel dat Jan Baptist Blommaert zowat alles in het werk stelde om te verhinderen dat het familiefortuin van moederszijde zou te beurt vallen aan de ‘vaderlijke’ kant (in casu zijn toen nog niet gewettigde natuurlijke halfbroer) De aversie ten opzichte van zijn vader en halfbroer kan meer dan een oorzaak hebben gehad. Als enig kind met daarbij nog een zwak gestel was hij waarschijnlijk erg aan zijn moeder gehecht waarbij nog kan worden verondersteld dat de

verstandhouding tussen vader en moeder eerder koel was. De geboorte van een natuurlijke zoon zal zeker de tweespalt in het gezin nog hebben vergroot. Onafgezien van persoonlijke vriendschapsbanden met Charles Hulin, lag misschien ook nog een traditionele bekommernis ten grondslag aan dit bijzondere testament, zoals het principe dat onroerende goederen bij gebrek aan rechtstreekse erfgenamen, moeten terugvallen aan de familiekant van waaruit ze afkomstig zijn. Charles Hulin stamde af van de Dufour-clan en daar hij met zijn volle nicht was gehuwd stamden zijn kinderen zelfs twee keer af van deze familie.

Een andere factor die ook kan meegespeeld hebben is een zekere ideologische tweespalt tussen vader en zoon: Jan Baptist was uitgesproken katholiek, zijn vader was liberaal van strekking en loge-broeder. In die tijdperiode waren loge-broeders voor de overgrote meerderheid evenwel nog praktiserend katholiek zodat het niet uit te maken valt of dit nu echt een punt van aversie tussen vader en zoon was.

Jan Baptist liet zich begraven bij zijn moeder en ooms. Vader Louis Jean die zijn eerste zoon tien jaar overleefde, liet op hetzelfde kerkhof te Gentbrugge een gezamenlijk grafmonument oprichten voor hem en zijn natuurlijke zoon Jean Louis. Als uiting van een affectieve breuk tussen beiden is dit wederzijds wel een heel wrang, laatste gebaar.

Ginette DESMET
Rosa DE VRIENDT-MORES

SELECTIEVE BRONNEN EN BIBLIOGRAFIE

Om dit artikel niet te verzwaren met een massa voetnoten werd geopteerd voor een beknopte samenvatting van de voornaamste bronnen.

De voornaamste gegevens zoals de inventaris van de erfenis van Jan Baptist Blommaert en een pak andere documenten en notariële akten die hiermee verband houden zijn te vinden in het Gemeentelijk Archief en Documentatiecentrum van Melle (Brusselsesteenweg nr.393). Ze bevinden zich daar in het fonds Rosa Mores (de diverse stukken dragen geen afzonderlijk inventarisnummer).

Voor de persoonsgegevens werd beroep gedaan op de aktes van de Burgelijke Stand en de bevolkingsregisters van Gent.

In het stadsarchief werden gegevens verzameld uit het Fonds Hulin de Loo nrs 1, 2 en 3, Atlas Goetghebuer : L. 138/42. en de Moderne bouwaanvragen: reeks G.12. nr.6303.

In het Rijksarchief werden gegevens verzameld uit het fonds Modern Notariaat: Roland nr.123, Van Impe nr.11 en nr.15. , Nève I nr.128 , Amelot II nr. 94 en nr.97.

Gegevens over het mystiek testament komen uit de reeks Pandectes Belges.

Verscheidene aanvullende gegevens werden ook geput uit diverse jaarboeken en driemaandelijke tijdschriften van het Land van Rode en uit het Fonds Vliegende Bladen in de universiteitsbibliotheek van Gent (lemma Hulin).

Tenslotte zijn we nog dank verschuldigd aan mevr. E. Samain-Ouvrein, S. Derom en F.De Clercq.